

CSONTOS MÁRTA

Hibajegyzék kipipálva

Romlanak az arányok a vegykonyhában,
lassan nem leszek hasonló önmagamhoz,
a nagy Átváltoztató néha már integet,
s te is, hiába nem tartasz órát a házban,
olykor be-benéz hozzád a Nagy Óraleolvasó,
nem tűri a diktált adatokat.

Cicanadrágba csomagolt zsákbamacska
vagyok, ott kering bennem a rosszkedv,
ott az újrapróbálkozás kísérlete
a garanciaidő meghosszabbítására.

Valaha nyakláncot hordtam, – minden nap
mást – s gyöngyöket, ma tablettákkal
játszok kirakósdit, ez a mindennapi élvezet.
Selyemsállal próbálkozom eltakarni
nyakamon az árulkodó jeleket.

Néha még ezt sem teszem, hagyom
fedetlenül önformámat, engedem a Smink
Mesternek, hogy játszadozzon velem.

Hihetnéd, hogy balek vagyok, az idő
rései között fogoly, -----
mégis, nem sírom el magam, nem
szédülök test és lélek libikókájában, tekerem
Ariadné fonálát, s kötélhányalok a porondon.

Besokalltam...

Elegem van abból, hogy nem mindig
csinálok azt, amit elhatároztam, hogy
nem veszem le azonnal a cipőt, mikor
a teraszra lépek, nem csavarom vissza
az üvegre a kupakot, s nem nézem

meg, hogy az illemhely fedelén hagyok-e
néhány árulkodó nyomot.
Elegem van abból, hogy este jól bevacsorázok,
pedig már elszántam magam jó néhányszor,
hogy most már beindul az evés-stop,
s az önfegyelmelés égése alatt
beágyazáskor szépen egymásra simítom
a párnát és a paplant, nemcsak úgy
bedobálom a tartóba, amit portalanítani
kellene, s a friss, vírus-szomorító levegőért
rendszeresen kinyitom az ablakot.
Lefekvéskor nem teszem magam mellé
két perc múlva a kezem, s türelmesen
végigmondom fohászomat a feljebbvalónak;
...bocsáss meg Istenem.
elegem van abból, hogy legtöbb alkalommal
mindennek ellentmondok, pedig tudom,
nincs igazam, s nem kellene használnom
a vétőjogot. Nem kellene minden bátor
kijelentéssel jelenbe temetni a holnapot.
Jó lenne most már tisztázni, mennyire jó
az önismeret, s végre megtudni, ki vagyok.